

Theo Vaessen: 'Huib Stevens.' Ongezouten. Uitgeverij Dutch Filmworks bv 2008 ISBN10: 9085105307 | ISBN13: 9789085105305 (Darmziekte/Ziekte van Crohn/PO#/1)

Soort boek/stijl/ziekte: Dit boek is een biografie. Huib Stevens is vanaf 2008/2009 hoofdtrainer bij PSV. Zijn vrouw Toos kreeg de ziekte van Crohn, en in het boek worden daar enige opmerkingen over gemaakt en een hoofdstuk aan besteed. Het boek gaat vooral over de carrière van Huib als voetballer (verdediger), coach en trainer.

Over de schrijver: Theo Vaessen werkte 40 jaar als journalist o.a. voor Dagblad de Limburger en het Limburgs dagblad. Hij volgde het betaalde voetbal, maakte diverse reportages, was verslaggever van diverse WK voetbaltoernooien en Europa cups. Hij schreef o.a. ook biografieën over Paul Geerts, Ruud Geels, Arie Haan en Gerrie Mühren. Hij is nu met de VUT/ pensioen. In 1999 stierf zijn vrouw, moeder van zijn drie kinderen, aan kanker.

Korte beschrijving: In 'Ongezouten' wordt de voetballoopbaan en trainerscarrière van Huib Stevens (1953) beschreven. Ervaringen, anekdotes en herinneringen aan zijn tijd als verdediger in het veld, als jeugdcoördinator bij PSV, hoofdcoach bij Roda JC en in Duitsland als trainer bij Schalke '04, waarmee hij de UEFA Cup veroverde. In de biografie van de huidige trainer van PSV is een hoofdstuk (Toos) besteed aan de ziekte van zijn vrouw Toos, die de ziekte van Crohn heeft. Toos was zeer ernstig ziek, terwijl Stevens met HSV strijd leverde om de hoogste plaatsen in de Bundesliga. Ze kreeg de ziekte in 1978 toen Huib met PSV in Barcelona de finale van de UEFA Cup bereikte. Ze had lange tijd nauwelijks last van haar ziekte, totdat ze vorig jaar maart in coma geraakte. Ze was weken ziek. Huib had moeite om een en ander te accepteren, maar uitte dat niet zozeer, toonde geen medelijden en was altijd positief. Het laatste jaar veranderde dat. Belde hij elke dag en kwam langs wanneer hij kon.

Wat viel op: Ten aanzien van het ziekteproces van Toos, dat zij beiden er niet zoveel samen over gesproken hebben. Dat Huib er aanvankelijk niet zo goed mee uit de voeten kon. Zich niet uitte. Dat Toos veel alleen en met haar kinderen en vrienden regelde, omdat Huib als voetbaltrainer veel van huis was. En dat de steun niet zozeer in zijn aanwezigheid zat als wel in wat hij eromheen deed (artsen spreken, bellen, bijvoorbeeld).

Citaten: Pag.122: ... 'Tijdens dat gesprek belde de arts uit Geldrop mij weer op en verzuchtte: 'We maken ons zorgen.' Moet ik komen?', vroeg ik. Nee, dat is niet nodig, zei hij, we krijgen het wel voor elkaar. 's Nachts belde Laura mij huilend op vanuit het ziekenhuis. 'Het gaat slecht met mama', snikte ze. Je moet zo snel mogelijk naar het ziekenhuis komen. Ik vroeg de dienstdoende arts aan de telefoon en nu gaf hij wel toe dat het echt niet goed ging met Toos....'

pag.125: 'Toos bekennt: 'Huib had in het begin veel problemen met mijn ziekteproces. Hij begreep het allemaal niet en uitte zich niet tegenover mij. Hij was er wel mee bezig, maar dan in zijn eigen binnenste. Hij toonde geen medelijden, benaderde alles altijd positief en zei: Kom op! In feite praatten we zelden over mijn ziekte. Maar het laatste jaar was hij zeer betrokken en belde hij me elke dag op vanuit Hamburg. En als hij maar één gaatje vond, reed hij van Hamburg naar het ziekenhuis in Rotterdam of naar Eindhoven om mij een hart onder de riem te steken. "

Recensie: <http://sport.fok.nl/sport/nieuws/52548> Huib Stevens: ongezouten is een boek over een kleurrijk, explosief, eigenzinnig, meedogenloos met een nauwelijks te evenaren doorzettingsvermogen man, die op handen wordt gedragen door zijn fans.